

Kijk altijd uit
voor
fake vrienden!

met tekeningen van
Georgien Overwater

Uitgeverij Ploegsma
Amsterdam

Regel 1

Als je moeder zegt dat van
ruilen huilen komt, dan
moet ze wel naar zichzelf
luisteren!

Regel 1

Ik hoor mijn moeder neuriën in de gang en als ze de kamer binnenkomt, zie ik dat ze een nieuwe cape aanheeft. Hij is fel van kleur, met allemaal franjes eraan.

‘Wat heb jij nou aan?’ vraag ik verbaasd.

Mijn moeder lacht trots en wijst naar de cape. ‘Leuk, hè? Dit is een poncho uit Guatemala, heb ik geruild voor een stapel kookboeken van Jamie Oliver.’

‘Geruild?’

Mijn moeder knikt. ‘Ik ben lid geworden van een nieuwe groep in het buurthuis, het heet de ruilkring. Ze hebben allemaal cirkels op de grond gemaakt

waar je iets in kunt leggen. Als iemand anders jouw voorwerp mooi vindt, dan mag die het pakken en iets anders in de cirkel leggen van ongeveer dezelfde waarde. Je weet dus nooit wat je krijgt, en dat maakt het superspannend en leuk! Eerst durfde ik het niet, want oma zei vroeger altijd dat van ruilen huilen kwam. Maar toen ik de kookboeken in de kring had gelegd, kreeg ik er dus deze parel van een poncho voor terug! Van ruilen komt helemaal geen huilen!’ Ik vind het maar een rare cape, maar mijn moeder vindt het blijkbaar een top-ruil. ‘Jij mag ook dingen ruilen hoor, in de ruilkring, want ons hele gezin mag meedoen,’ zegt ze blij. Maar ik zou niet weten wat ik zou willen ruilen. Straks ruil ik iets moois en krijg ik er ook zo’n gekke cape voor terug, dus nee, dank je wel.

Een paar dagen later kom ik uit school en zie ik mijn moeder weer in de gang staan in haar poncho, met een enorme glimlach op haar gezicht. ‘Floor!’ roept ze blij. ‘Kijk eens wat ik geruild heb!’ Ze houdt een glazen pot omhoog. Er zit een houten lepel in en een mini-harkje. Ik frons naar de pot. ‘Wat is dat?’ ‘Een kruiden-starterset!’ zegt mijn moeder trots.

‘Waar heb je die voor geruild?’ vraag ik.

‘Voor onze oude broodrooster,’ zegt mijn moeder triomfantelijk.

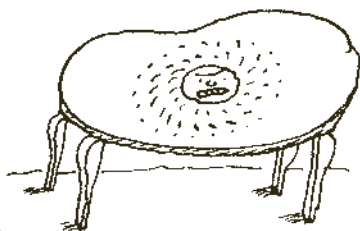
Ik kijk naar de pot. Er liggen wat uitgedroogde basilicumtakjes in. Maar mijn moeder wijst er enthousiast naar.

‘En weet je wat het leukste is? Die basilicum komt uit iemands eigen tuin!’

Ik trek een vies gezicht. Mijn moeder heeft dus onze bijna nieuwe broodrooster geruild voor iemands oude basilicumrestjes.

Maar dat is nog niet alles.

In de woonkamer staat een nieuw tafeltje met op het tafelblad een zonnetje met een agressief gezichtje. Ik kijk ernaar en gruwel van het zonnetje.

Mijn moeder heeft ook nog iets geruild voor een lamp met een kap van schelpen die duidelijk ooit wit waren, maar nu niet meer.

‘Heb je die lamp ook geruild?’ vraag ik, terwijl ik het antwoord natuurlijk al weet.

‘Yes!’ zegt mijn moeder vrolijk.

‘Voor wat?’ vraag ik.

‘Voor jouw oude step!’

Ik staar naar de lamp. Als mijn moeder hem aanzet, begint hij zachtjes te rammelen. Ze kijkt er verliefd naar.

‘De ruilkring is echt geweldig!’ roept ze.

Ze blijft maar doorgaan over de ruilkring, dus als we die avond aan tafel zitten, besluit ik eens aardig te zijn. ‘Eh, mam... jij zei toch dat wij ook dingen mogen ruilen bij de ruilkring?’

Mijn moeder glimlacht van oor tot oor, ze is altijd superblij als ik interesse heb in dingen die zij leuk vindt.

‘Maar jij zegt altijd dat van ruilen huilen komt!’ zegt Kees, maar mijn moeder laat haar goede humeur niet door hem verpesten.

‘Nee, hoor! Het is juist heel erg leuk. Er hoort ook een app bij, kijk deze,’ zegt mijn moeder en ze showt de ruilkringapp op haar telefoon.

‘Als iemand iets in jouw cirkel terug heeft gelegd, dan krijg je een appje dat je een ruil gemaakt hebt en kun je het ophalen. Dus als jullie nog iets op je kamer hebben wat je niet zo vaak meer gebruikt, dan mag je het ook naar de ruilkring brengen. Ik vind het zelf elke keer weer spannend wat ik ervoor terugkrijg. Tot nu toe heb ik elke keer een waanzinnige goede ruil gedaan!’

Kees zegt niks, maar ik zie aan zijn gezicht dat hij het wel interessant vindt. Na het eten gaan we dan ook allebei naar onze kamer om iets te zoeken waar we niks meer mee doen.

Na een kwartier komt Kees mijn kamer in. 'Kijk, ik ga deze ruilen,' zegt hij en hij houdt een crossbody tasje omhoog waar 'Yo bitches!' op staat. 'Deze draag ik toch nooit meer, veel te kinderachtig!'

Ik knik en zoek verder naar spullen voor in de ruilkring. Dan zie ik diep onder mijn bed ineens iets rozigs. Ik trek het eronder vandaan en schiet meteen in de lach. Het is een lelijke spreid met een schele flamingo erop, die ik ooit heb gekregen van een of andere tante van mijn moeder.

Dit ga ik in de ruilkring leggen!

Als ik met de spreid naar het buurthuis loop, kom ik Lisa uit mijn klas tegen. 'Floor, kom je spelen?' vraagt ze. Ik wijs naar de tas. 'Moet nog even iets doen, maar dan kom ik, oké?'

Ik ren naar het buurthuis en zie de gekleurde cirkels op de vloer. Ik leg mijn spreij in van een van de cirkels en loop terug naar het pleintje, waar Lisa op me wacht.

‘Wat moest je doen?’ vraagt ze nieuwsgierig.

‘Mijn moeder is lid van de ruilkring, dat is een soort ruilsysteem in het buurthuis. Daar zijn allemaal cirkels gemaakt en daar kun je iets in leggen,’ vertel ik.

‘O, wat spannend, en wat heb jij erin gelegd?’ vraagt Lisa.

‘Eh, een hele lelijke spreij met een schele flamingo,’ lach ik.

Al na een paar minuten voel ik mijn telefoon trillen in mijn zak. ‘Wauw, er is een ruildeal gesloten!’ roep ik blij.

Lisa en ik huppelen naar het buurthuis, waar we Kees zien in een te grote leren jas.

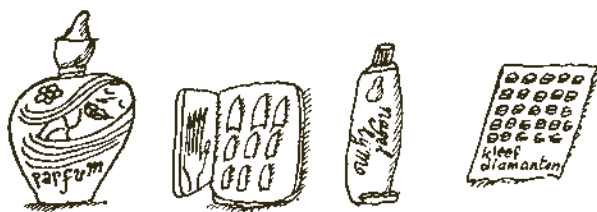
‘Moet je kijken,’ zegt Kees trots, ‘een leren jas, van honderd procent kalfsleer en met binnenzak!’ Hij graait in de zak en trekt er een paar briefjes van 20 euro uit. ‘What the fok!’ roept Kees. ‘Er zit... 20, 40, 45 euro in deze jas!’

Wow, Kees heeft wel heel veel succes met z’n ruil.

‘Ik ga meteen kijken wat ik nog meer heb liggen!’
roept Kees en hij rent naar huis.

Ik trek Lisa mee aan haar arm. ‘Kom, gaan we kijken
wat iemand voor mij heeft neergelegd!’

In de cirkel waar net de sprei nog lag, staat nu een
schattig make-uptasje. Ik pak het op en zie meteen
een mooi parfumflesje en een etuijtje met hele lange
nepnagels, een tube met nagellijm en diamantjes
om erop te plakken.

‘Wow...’ zeg ik onder de indruk. Dit had ik van mijn
moeder nooit mogen hebben, maar nu het van de
ruilkring komt, mag het natuurlijk gewoon. Ik laat
het vol trots aan Lisa zien, die jaloers in mijn tasje
kijkt. Maar ik heb haast, want ik wil thuis meteen
de parfum uittesten en de nagels opplakken. Mijn
moeder had gelijk, de ruilkring is een supervet
systeem!

Ik ren met mijn tasje naar huis. Mijn moeder ziet het
meteen. ‘Wat heb je?’ vraagt ze nieuwsgierig.

‘Geruild bij de ruilkring!’ roep ik en ik ren de trap op.

‘Zie je nou wel hoe leuk de ruilkring is!’ roept mijn moeder me trots na.

Aan mijn bureau lijm ik een voor een de lange nagels op mijn eigen nagels. Daarna lak ik ze en plak ik de kleine diamantjes erop. Trots ga ik met mijn nieuwe nagels voor de spiegel staan. Wauw, ik voel me meteen tien jaar ouder! Ik pak het flesje parfum uit de tas en spuit het op mezelf. Wat een vrouwelijke geur!

Als Kees langsloopt met een boodschappentas in zijn handen, blijft hij even staan. ‘Het stinkt hier naar oude wijven!’ bromt hij.

‘Wat ga je doen?’ vraag ik aan Kees, en ik wijs naar de tas.

‘Naar de ruilkring!’ lacht Kees en hij rent de trap af. Ik trek mijn laatjes open op zoek naar nieuwe spullen voor de ruilkring. Kees heeft gelijk! We hebben er nu allebei superleuke dingen voor teruggekregen, dus waarom niet?! Ik vind van alles: een ketting met gekleurde kralen die ik ooit zelf heb geregen, een diadeem met kattenoortjes, fluor-roze beenwarmers. ‘Jullie gaan allemaal naar de ruilkring,’ mompel ik tegen de spullen en ik stop ze in

een klein Hello Kitty-rugzakje, want dat gebruik ik ook niet meer.

Ik ren de trap af, het huis uit en loop met grote stappen terug naar het buurthuis. Een stukje verderop zie ik Kees op een bankje. Ik ren gauw door naar binnen, leg de spullen neer en ren weer naar buiten om bij Kees te gaan zitten.

‘Heb jij ook nieuwe spullen gebracht?’ vraagt hij. Ik knik.

‘Ik dacht, ik kan wel naar huis lopen, maar ik kan net zo goed hier op mijn appje wachten,’ zegt Kees. We kletsen wat en binnen een kwartier krijgen we vlak na elkaar een appje binnen. *Er is een ruildeal gesloten!* staat er weer.

Kees en ik rennen terug naar het buurthuis om in de cirkels te kijken. ‘Wow, moet je dit zien!’ roept Kees uit. ‘Een hele coole pet en een pijp, wow... en er zit ook tabak en een zilveren aansteker bij...’

‘En kijk dit!’ roep ik en ik wijs naar mijn eigen cirkel, waar hoge hakken, rode lippenstift, een panter-sjaal en een handtas in staan. Ik kijk meteen in de handtas en zie tampons, een spiegeltje en knalblauwe glitteroogschaduw. Ik klap het spiegeltje open en probeer er wat van op mijn ogen, ik doe de knalrode lippenstift op en glij in de te grote hakken.

‘Nou, zullen we gaan?’ vraag ik aan Kees.

Onderweg probeert Kees de pijp aan te krijgen en als we bij de voordeur staan, is het eindelijk gelukt. Dan zwaait de deur open.

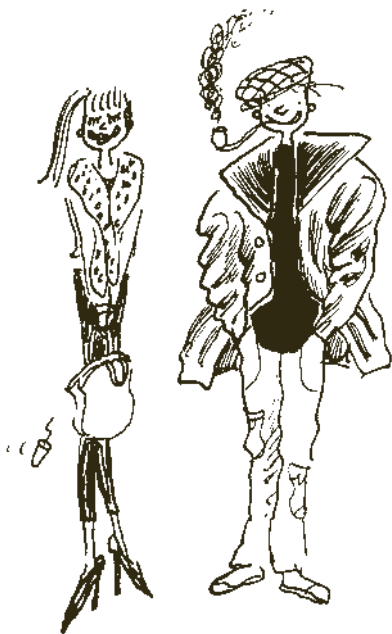
Mijn moeder kijkt geschokt naar ons. Ik met mijn lange nagels, hakken, een pantersjaal, oogschaduw en een handtas waar precies op dat moment een tampon uit valt terwijl Kees in zijn leren jas en met een pet op aan een oude mannenpijp lurkt.

‘Leuk hè, allemaal geruild in de ruilkring!’ zegt hij.

Maar mijn moeder vindt het helemaal niet leuk, ze beent boos weer naar binnen en in de verte horen we haar jammeren.

Kees tikt als een oude man tegen zijn pijp en zegt:

‘Oma had dus toch gelijk: van ruilen komt huilen!’

Regel 2

Als je vader zegt dat Chat GPT overal een antwoord op weet, dan moet je dat nooit meteen helemaal geloven.

Regel 2

Mijn vader zit in de huiskamer te grinniken naar zijn laptop.

‘Waarom lach je?’ vraag ik nieuwsgierig. Over zijn schouder kijk ik mee, maar hij zit naar een wit vlak te kijken.

‘Dit is ChatGPT,’ zegt mijn vader.

‘Je kunt er alles aan vragen.’

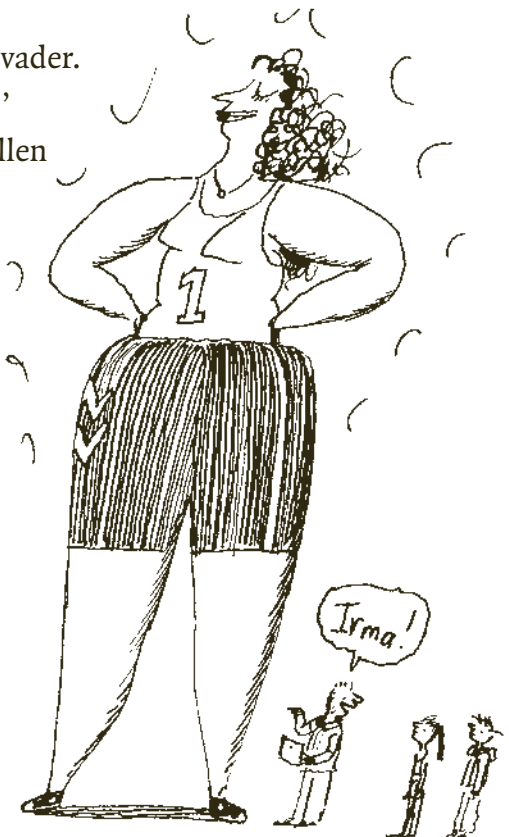
Ik kan me niet echt voorstellen dat het witte vlak alle antwoorden heeft.

‘Echt alles?’ vraag ik.

Mijn vader knikt. ‘Bijna alles.’ Hij typt iets. Wat is de betekenis van de naam Irma?

Nog geen seconde later verschijnt het antwoord.

‘Groot, sterk en krachtig,’ leest mijn vader voor.

Ik trek een wenkbrauw op. 'Dat ging snel!' Mijn vader knikt trots, alsof deze chatcomputer zijn eigen uitvinding is. 'Ja, en hij kan ook helpen met spelling,' zegt hij. Hij typt: *Hoe schrijf je 'interessant'?* Het antwoord verschijnt meteen in het scherm. 'Zie je wel, Chat kan alles.' Dan staat hij op. 'Ik moet even naar de supermarkt. Ga je mee, Floor?' Ik schud mijn hoofd en wijs naar zijn laptop. 'Mag ik even met Chat spelen?' vraag ik. 'Oké, maar wel voorzichtig met mijn laptop!' zegt mijn vader terwijl hij naar de gang loopt om zijn jas te pakken. Vol verwachting ga ik achter de computer zitten en typ een vraag: *Waarom vinden ouders hun eigen grappen altijd zo grappig?* En weer popt er binnen een paar seconden een antwoord op: *Omdat ouders jarenlang oefenen totdat niemand anders er nog om lacht, alleen zichzelf.* Nu zit ik net als mijn vader ook om de chatrobot te lachen, want haha, die Chat, die heeft humor! 'Wat doe jij, nerd?' hoor ik ineens achter me. Het is Kees. 'Ik speel met Chat, hij heeft overal antwoord op, tik maar iets!' zeg ik. Kees schuift meteen achter de laptop. 'Lost-ie ook problemen op?'

‘Wat voor problemen bedoel je?’ vraag ik.

‘Nou, ik heb eigenlijk voetbaltraining, maar ik wil veel liever thuisblijven en gamen,’ zegt Kees en hij begint meteen te typen. Hoe zeg je netjes een voetbaltraining af, zonder dat je coach boos wordt? vraagt Kees aan Chat. Ook nu verschijnt het antwoord supersnel en Chat geeft meteen drie voorbeelden om netjes je voetbalcoach te appen:

Voorbeeld 1.

Hoi coach, ik red het vandaag helaas niet bij de training te zijn. Tot de volgende keer!

Voorbeeld 2.

Hoi coach, ik ben er vandaag niet bij omdat ik [reden].

Volgende training ben ik er weer!

Voorbeeld 3.

Hoi coach, ik moet de training van vandaag helaas overslaan door [reden]. Jammer, want ik wilde er graag bij zijn. Vrijdag ben ik er weer!

‘Holy crap!’ roept Kees.

‘Dit is het meest geweldige ding ter wereld!’ Hij kiest het derde antwoord en appt zijn voetbalcoach: ‘Hoi coach, ik moet de training van vandaag helaas overslaan door... reden,

